

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

A gazdák.

Az elmúlt hét a gazdáké volt. A kurucok ősi városában Rákóczi Pantheonjában, a művelt Kassán tizezer gazda volt együtt. Történelmi nevek viselői között számra leginkább képviselve a mándlis közép és kisgazda, Magyarország ereje. Akár mit beszélünk és akár mennyire törekszünk, mi mégis évszázadokig agrikultúr állam maradunk és sorsunk, boldogulásunk, jólétünk, nemzeti virulásunk attól függ: milyen a termés? Nekünk mezőgazdaságunk fejlesztésén kell fáradozni, nekünk azt kell mindenáron előmozdítani, hogy a magyar föld minél többet teremjen. És hogy a mit termelünk, annak kiviteli piacait alkalmas külföldi egyezményekkel biztosítsuk. E részben egyhangú állásfoglalás történt, amely alkalmas arra, hogy a miniszternek erőt adjon, mindenféle mezőgazdaságunkat fenyegető ellenséges törekvésekkel szemben.

Nagyon helyeselnék, ha az Országos Gazdaszövetség a gazdákat egy táborban egyesíti. Olykor felvetődik valamilyen formában az a destruktív törekvés, hogy a nagy gazdát a kisgazdától elválassza és közülük érdekellenítelt támasszon. De ez okatlan törekvés és káros is, mert a mezőgazdasági osztály nyomatékos állásfoglalását gyengíti. De nincs is megokolva, mert nagygazdának

és kisgazdának itt ezen a földön, ahol élni és halni kell az a hivatása, hogy az ősi földnek minnél nagyobb termését biztosítsa. Az egyik nagyba csinálja ezt, a másik kicsibe, de az a kis parcella éppen olyan Vértanú földje Szent István koronájának, mint a napjára terjedő latifundium és szemünkben minden gazda első hazafias kötelességét akkor teljesíti: ha az ősi földet tehermentesen és csonkítatlanul hagyja utódaira. A mai küzdelmes korban ez pedig csak úgy teljesíthető, ha földjén intenzíven gazdálkodik és lelkében a haladás vágya él. Azért van nagy jelentősége az évenként megszokott gazdaggyűléseknek, mert ezek hivatala annak, hogy a gazdák látkörét fejlesszék. Hogy kölcsönös érintkezéssel egyes, fejlődőbb vidék gazdasági kulturáját lássák: Micsoda okos dolog volt például Kecskeméti rendezni a gazdakongresszust, ahol a zsíros földön gazdálkodó kun-ági, hajdú magyar csodálkozással láthatta, hogy a szilány homokon a szilvás kecskeméti magyar micsoda elágazó gazdálkodási kulturát fejlesztett, hogy ezer számra ültetett barackfát és az egész világot elárasztja a kecskeméti „magyar legjobb” kajszinbarackkal. Hogy micsoda hatalmas szőlőtelepei vannak és ezt mekkora hozzáértéssel kezeli. Minderről a költő földön gazdálkodóknak fogalmuk sincs. Az ő felfogásuk szerint csak a zsíros fekete földön lehet gazdálkodni és

csak az ősi magyar kalász termése hozhat jólétet a gazdának. Pedig éppen ellenkezőleg, aki egyoldalul kalászt termel, az állandóan szegényedik. Az boldogul a mai világban, aki gazdálkodása gerincének a rendszeres állattartást tartja, mellyel földjét termőerejében nemcsak megőrzi, hanem fejleszti. Megnézem a vetésforgódat és megmondom, hogy kivagy!

Mindég örülünk annak, ha a magyar kisgazdát, aki úgy is oly nehezen mozdítható, megmozdításra, utazásra hívják. Ebből csak haszon fakad órára is, az országra is. Hiszen minden jelenség azt mutatja, hogy a magyar gazda nagyon szemfüles és nagyon szeret tanulni, különösen nem huny szemel a tapasztalati tények előtt, — nem is igen van más hátra, minthogy megadják neki a tapasztalatgyűjtés alkalmát és ebben jelentékeny érdeme van a magyar Gazdaszövetségnek, mely kassai gyűlése rendezésével is a magyar föld iránt való tántoríthatatlan szeretetről tett vallomást és arról, hogy hivatása van az ország gazdait értelem és vagyonkülönbség nélkül egy táborba egyesíteni — a gazdasági haladás jegyében.

A magyar gazdák a kis kassai exursiók után nagy események előtt állanak: minden munkájuk sikere a rájuk következő hét időjárásán múlik. Hiszen azért nehéz és kockázatos éppen a gazdálkodás mert hiába tudás,

△ ▼ T Á R C Z A, ▼ △

Csendélet.

I.
Rizsporos arc. Az omló hajfűtök
Hullámaikkal a válat földik.
Egy márványcserépben virágozó áloé,
Az asztalon Mephisztó örökdió.

Tépett levelek bús foszlányai.
Sok férfiarckép a festett falon,
Meséket mondanak összezárt ajkukkal
Az elmúlt időkben — hallgatagon.

Előtt fésűk. Elefántcsont hajlók,
A szilvskin boa gúnyos vigyorog.
Szerelmes költemény. Egy poéta küldte.
Mindennapi és unalmas dolog.

Pezsgős palaczkok. Egy-két törött pohár,
Melyet a vad mámor hozott ide . . .
...S egy kis karton szoknya csendes felzokog
A selymek közt, a szekrény mélyibe.

II.

Egy frakkos úr, hőszin plasztikonával.
Előtte lilázó levélhalom.
Tükröző lakkezipő, aszúros harisnya.
Egy váltóblanketta az asztalon.

Csendes szoba. Néhány perzsaszőnyeg.
Álomba ringató fehér falak.
Buján festett aktok. Egy pár őszi tájkép.
A kakuk órán az idő halad.

Sok kis emlék. Mosolygó fényképek,
Rajtuk a villanyfény sugara leng.
Az ifjú éveknek kedves szellemei . . .
S a frakkos úr méltóan elmereng.

Selymekendők. Parfómot felhelnek
Préselt virág . . . vajjon ki öntözte? . . .
Az íróasztalon éled a sok álom . . .
S egy bulldogpisztoly ott sunyít közte.

III.

Bőrfotelekben ül két sápadt öreg.
Az arczuk barázdás, bús, halovány.
A tájékpipában csendes duruzslással
Régi nótákat szörpög a dohány.

A nő kezében szorgos köldökűk
A pamutvidám táncot járnak.
És az öregember eldúdolja halkán.
Édes dalát a cserebogárnak.

„Mikor lesz nyár?” ajkukon a kérdés
S a két jó öreg egymásra tekint.
A dédunokák meg vigan versenyeznek
A pajkos napsugárral odakint.

Az ősök a falon élni kezdenek.
A szülők a sok erekiye él.
A történetírója rembrandtóra
Valami schopinkeringőt zenél.

Kardos István.

Deszkás lakója.

Irtó Ifj. Száder Gyula.

Deszkás a neve. Fura elnevezés, de találós.

Se pusztá, se tanya, — mindössze két kis villaszerű erdőszlak, mélyen az erdőbe bujtatva, meredező fenyvesek lábánál. Szomszédos faluk is órák jársnyira vannak, hogy miképp csöppent ide, Ég a tudója. De mind-egy. Két öreg, világtól elvonult, magányuknak élő erdőcsalád húzódik meg itt. Négy élő ember itt a rengetegbe. Két fehér hajú, merész villogású szemű, bizalmat gerjesztő külsejű vadászember s két ráncos képű, igen barátságos hajlott dereku asszonyság. —

Apró hegyi patakocská fut le az erdőből, a két erdőszlakot ez választja el. Az innenső parton, egy kis dombon az egyik, a túl oldalon, vele átellenben van a másik. Nem kell hid a hegyi-vízre; két patakból van belegurgatva, nagyobb fele így is száraz ma-

szorgalom és igyekezet, ha hiányzik a jó időjárás. Aratás előtt vagyunk, az ország boldogsága függ még ma is attól, hogy milyen nálunk az aratás. Azért kívánjuk szorongó szívvel, hogy minden, a kalász learatására munkába menő kaszás boldog örömmel vágja a rendet.

Boldog aratást a magyar gazdának!

A vizsgáról és annak eltörléséről.

Irta: Vámos Ede tanító.

Lezajlottak a vizsgák s más községekben is vagy meg voltak már, vagy csak napok kérdése s meg lesznek.

Hetek óta szülő, gyermek s tanító ajkáról mindig csak e szó hangzik: vizsga.

Rövid 15 évi tapasztalatom azt mondatja velem, hogy a vizsga a mai, ősidők óta dívó s elavult formájában fenn nem maradhat, mert ez csak gyötres a gyermekekre s lélekölő munka a tanítóra nézve.

Szavaim igazolására a vizsga ezer és ezer hátránya közül csak néhányat fogok elősorolni.

Két-három óra alatt sem a tanító, sem a gyermek 10 havi fáradságos munkája meg nem ítéltető. Aki a vizsgát figyelemmel kíséri, tapasztalhatják, hogy igen gyakran megcsúszik, hogy a legjobb tanuló lámpalázt kap, s még talán az egyszerűegnél is felakad, holt ezt még gyöngébbek is jól tudják. Viszont megtörténik, hogy egy gyengébb tanuló igen szép feleletet ad, bizonyítván hogy ő is tanult. — S ha kérdezzük, hogy miől kapja a gyermek a lámpalázt? „Mert nincs hozzá szokva, hogy közönség előtt feleljen, de még egy idegen egyént is ritkán lát az iskolában”. A gyermekekre nemcsak hogy a legszébb ruháját adják, de fel is cifrazzák, tehát ez is szokatlan ráncze s emellett illyen az édes mama szigorúan meghagyta: „Aztán vigyázz ám a ruhadra”. A tanító pedig szeretne a rövid vizsgai idő alatt minél több

gyermekkel a rengeteg anyagból minél többet feleltetni s ez, aki már próbálta, megmondhatja, hogy mi az, — rövid idő alatt sokat szépen és jól végeznél. Még számos hátránya van a vizsga mai formájának, de ezeket majd máskor sorolom elő.

Figyeljünk csak meg, miként derül fel a vizsgán vendég-, szülő- és a gyermek arca, mikor az elnök kijelenti, hogy: „Köszönöm, kezdhetjük az éneket és szavalást”. Ennek örül mindenki a legjobban, s ne gondoljuk, hogy csupán azért, no most már vége a vizsgának, hanem azért is, mert ez legjobban megfelel a tanév ünnepélyes befejezésének.

Az én véleményem tehát: töröltsék a vizsga, s helyette egy szép évszázó ünnepély rendeztessék. Így aztán több gyermek szavalhat, s bizonyára minden iskolában akad egy-két jó hangú bátor gyermek, ki még „szóloban” is egy-egy szép-dalt bájosan elő tud adni.

Ne gondoljuk, hogy ezen téren mi volnánk az elsők. Számos helyen meg van ez s reményem, hogy 1—2 évtized múlva maga a népoktatási törvény törli el a vizsgát.

Dehát, hogy fogják megítélni a t. iskola szék és szülők vajjon dolgozott 10 hónap után a tanító, tett e valami előhaladást szellemi téren a gyermek? Köszönöm én azt, ha 10 havi munkát egy-két óra alatt akarunk megbíráltni. Ezért az én szerény véleményem az, hogy a t. iskolai szék tagoknak ténylesek kötelességévé, hogy havonként legalább egyszer s ne 5—10 percre látogassak meg az iskolát. Így majd meggyőződnek arról, hogy időről-időre mennyit haladtak a gyermekek.

Másrészt a szülő ugy is észre veszi, hogy tanulta valamit gyermeke, mindamellett meg lehetne fenni a következő: a tanév utolsó hetében a tanítás nyilvános lenne, — vagyis minden szülőnek jogában állana az iskolában többször is megjelenni, s ezen alkalommal meggyőződhetne a gyermek készségéről. S én azt hiszem, hogy ezen rendszer ellen bár nálunk még kissé új, még a vallás és közoktatásiügyi minisztériumnak sem volna kifogása. A mai kor jelszava: „Nem szabad

az állatot kinezni, s még kevésbé a gyermeket”. Már pedig kérem, a mi vizsgai rendszerünk valóságos gyermekkinzás. Kérem tehát kártársaimat és a t. tanügybarátokat s szülőket is, szóljanak hozzá a tárgyhöz s én szívesen fogom venni, ha jobb és célravezetőbb eszmével állanak elő.

A mai vizsgai rendszert azonban okvetlen törölni kell.

● ● HIREK ● ●

Atholyses. Őszinte sajnálattal emlékezzünk meg Hunzely László ib. főszolgabíránk távozásáról, kit a törvényhatóság a balassagyarmati közigazgatáshoz helyezett át. A szécsényi társadalom egy végtelenül kedvelt tagját veszítette el Hunzely Lászlóban s reméljük, hogy sokat vissza fog emlékezni arra a szereleire, mellyel a szécsényi közönség övezte.

Kamarai hírek. A b.-gyarmati ügyvédi kamara dr. Hegedűs Tibor balassagyarmati, dr. Strömpel József szécsényi, dr. Hesser Viktor korponai ügyvédek az ügyvédek lajstromába folytatólag felvette.

Juniális. A „Szécsényi Ált. Ipartestület” folyó hó 29-én pénztára javára táncmulatsággal egybekötött juniális rendez, — Belépti-díj 2 korona. Családjegy 3 korona.

Évszázó vizsgálat. A helybeli közégi iparostanonciskola növendékeinek tanulmunka kiállítását egybekapcsolt évszázó vizsgálat a hó 20. és 22. napján fog megtartálni és pedig 20-án délután 6 órakor az összes felekezetek ifjait s 22-én délután 2 órakor az összes osztályok reáltárgyi vizsgálatát. Ezen záró vizsgálatokhoz valamint a tanoncok munkakiállítása megtekintéséhez — iparosoktatásunk iránti érdeklődő tanügy barátainkat ezúton is meghívja az igazgatóság. A munka kiállítás megtekinthető f. hó 22-én délelőtt 10—12 óra között. Belépődíj nincs.

A választás. Folyó hó 15-én Bussán, Somogyi Ernő földbírtokos gazdasági cselé-

rad s arra lépnek, ha átjutni akarnak. Csak ha eső esik, vagy ha olvad a hó: dagad meg kicsivel, akkor pedig egy deszkaszál is megjárja. —

Hogy miért hívják deszkásnak s miért volna ez elnevezés találó? — Megmondom.

Az erdészek olykor-olykor, úgy nyáridőben vendéget is kapnak, — szomorú vendéget.

A szomszéd falvakból, a „közei” városból kerülnek ide.

Az orvos küldi szerencsétleneket a jó levegőre — lehet mondani — meghalni. Mert aki ide vetődik, az nincs az életnek szánva, annak eleve gyaluitálják szép simára a deszkát . . . szép simára . . .

Az innesső erdészeknél megint többen vannak.

Ott ül a nyitott ablak mellett lila selyem kendőjébe burkolva fehér nyakát, tekintete a felbősen égő bujkáló holdat kísérgeti, kacsoit összekulcsolva néz, néz mereven s félhangosan imádkozik: egy madonna arcú, szépséke, gyermekasszony.

Két napja hozták a városból, — telivér — fehérlóvas hintóban. —

Fürge, gömbölyű emberke ugrott ki először: a férje; aztán leemelte őt is. Homlo-

kon csókolta, azt mondta: légy türelmes, és kevéssel utána elrobogott alig a letaposott gyeses erdei úton, amerre jött.

Itt hagyta egyedül, idegen, öreg néni ke gondozására, aki mesél neki össze vissza annyi mindenfélét: fiatalágáról, az erdőről, a madarakról, a forrásról, meg a gyöngytyukjairól, — de ez őt mind nem érdekli. —

Hűvös esti szél szökken be hozzá. Összszébb húzza kendőjét s egy csillogó gyöngyöt törli ki szeméből. Mar nem imádkozik.

Odabenn azt gondolják, hogy alszik. Pedig, ha tudná az öreg néni, hogy mennyire nincsen kedve erre, s látná őt most a nyitott ablak mellett némán tűnődve: bizony remélődné.

Gondolkodik: . . . Már két napja nem láthatott. Már két napja nem hallottam szavát . . . Édes csengésű szavát . . . Oh ha jönne, ha szomorúságomban velem szenvedne, — velem sírna, vagy talán megvigasztalna . . . Istenem . . .

Hirtelen figyelni kezd. Mi az? —

A tulsó oldalon, a hegytetőn halk, méla, lemondásra hívó, zokogást csalogató hangon hegedülnek.

Szive füge — gyorsan dobogni kezd, arca, kipirul, kigyullad s keblére egy nyo-

masztó érzés nehezül.

Kiáltani szeretne, repülni szeretne — s csak némán vergődve, kínosan gyönyörködik. Csupán a szívcséke ver ijedtörömmel, szüntelen: ez ő, — ez ő!

Mögötte tizenegyet kakukkol az óra.

Kéjjes gondolatok furakodnak elő ágyában. Megiszonyodva, fölök, végigborzad.

. . . Nem . . . és ezerszer is nem . . . Hördöl fel kínosan. Ennyire nem . . .

S minden csepp erejét összeszedve: felemelkedik. Remegő kezekkel, vérező szívvel zárja vissza az ablakszárnyakat, csak hogy ne hallja a hegytetőn zokogó hegedőt.

Az ágy felé vánszorog, ott megáll.

Visszatekint az alföldellen ablakra. A hold épp most vigyorog be rajt. — Gyönyösen vigyorog; mintha mindent megértene, mintha mindent tudna. Mintha megértene az ijedt nőarcra a kéjjes gerjedelmek s a becsületlen öntudat kétségbeesett tusáját. Mindezt csak lemosolyogja. — Semmit nem jegyez meg hozzá. Megtartja magának gondolatait. Mert, hogy gondolt hozzá valamit, annyi tény.

Eh! Mégis, kell hogy elhallgassa dalait. Hisz istenem, ezzel úgy sem tesz még semmi rosszat . . . hacsak elhallgatja, hacsak meghallgatja . . .

dei lucerna kazalt emeltek. A munkások a téra fokain állottak s így adogatták egymásnak a lucernacsomót, a legfelül álló pedig ledobta villáját, hogy a munka minden megszakítás nélkül folyjon. Egy ilyen ledobott villa az alatt álló Tressó Mihály gazdasági cseléd jobb első bordaközébe fúródott és át-fúrta a szívet, azonnal halált okozva. A f. hó 17-én végbement boncoláson, a boncoló orvosok, dr. Kardos Sándor és dr. Márer József megállapították, hogy a halál közvetlen oka belső elvérzés volt.

Burgonyabetegségek. Az eddigi tapasztalatok szerint a burgonya-betegségek az olyan talajban léptek fel leggyakrabban, amelyek humuszból gazdagok, a melyek a burgonya elvése előtt közvetlenül istállótrágyázásban részesültek. Az istállótrágyázásból tehát az a haj származik, hogy a burgonya elbetegeskedik, elrothad, ha ellenben az istállótrágyázást elhagjuk, akkor nincs miből táplálkozson, rosszul fejlődik, a betegségeknek nem tud ellenállani és nem ad termést. Ellenben mindenütt ott, ahol a burgonya alá megfelelő mennyiségű és minőségű műtrágyát adtak, nemcsak kielégítő, hanem határozottan jó termést arattak, maga a burgonya pedig sokkalta egészségesebbnek bizonyult. Ezen elvekből kiindulva még a múlt évben elhatározták az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, hogy az ország különböző részeiben fekvő gazdaságokban burgonya műtrágyázási kísérleteket végez, s azok eredményeit széles körben fogja ismertetni. A folyó évben tehát nagyszámu kísérlet, elvétele még s azok eredményeként közölhetjük, hogy az állagterméseket a következők voltak: Trágyázatlan talajon egy kat. holdon 6343 p. 200 kg. káliszuperfoszfáttal trágyázva 8013 p. Több termés 1670 p. a melyet p-ként 4 koronával értékelve, a levonva 25 korona műtrágyázási költséget, marad 41.80 korona tiszta haszon. A harmadik táblán a 200 kg. szuperfoszfáton kívül a már elvetett burgonyára 50 kg. chilisalétromot is szórtak ki, s

Előbb még hallgatódzik az elrekesztett ajtón, nem-e neszelnek mégis valamit. Az alvó öregek egyforma szahályos lélekzések kivehető, áthallatszik. — Tétován, határozatlanul áll még pár pillanatil, aztán hirtelen határozva: az ablakhoz sietlenkedik s remegő kacsóval, hájos izgalmassággal feltárja azt, hallgatódzik.

Lélegzetfojtva figyeli a hegedőt, mely az éji csendben, fenyők közt zokogva: keserg, busong, érzeleg . . . S heledőzik a dal egy szerelmes asszony szívecskéjébe, hol csendes kényelemmel elhelyezkedik s a megérdemelt eredmény után vár . . . valamire még vár . . .

Ujra az előbbi gondolatai támadnak. Ugy érzi, most már nem bírja lenyűgözni. Nem tehet róla. Utolsó kis ereje cserben hagyja. Karja lankad, látása gyöngöl, ajaka kicserepesedik s csak egy vágy kintozza: szeretni. — Vélkezni akar.

Réveteg tekintete szégyenpirban uszva letér a hegyről, belemered az előtte csobogó, kövecsről — kövecstre ugráló, kavicsot táncoltató patakocskára ezüstös csillogású vizébe. —

Most ettől is elfordul. Valami jobb érzés vádaskodva ébredt fel benne s vissza szeretné tántorítani. Vajjon tudja-e?

(Folytatása következik.)

ezen táblák állagos termés eredménye 95.32 p. vagyis tehát a trágyázatlannal szemben 31.87 p.-val több, a melyet 4 koronával értékelve, s ebből 40 korona műtrágyázási költséget levonva, ez a trágyázási költséget levonva, ez a trágyázási mód 67.48 korona tiszta hasznót adott a műtrágyázás javára. Ezek a kísérletei is tehát azt bizonyítják, hogy a burgonya műtrágyázása rendkívül nagy hasonnal jár.

== Szerkesztőirt felelős a kiadó. ==

Jó házból való fiu tanulóul felvétetik

NAGY LAJOS

gépműhelyében. — Szécsény.

303—1913. vgrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a gyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 10162. sz. végzése következtében Dr. Essösy Béla szécsényi ügyvéd javára 135 kor. s jár. erejéig 1912. évi nov. hó 25. én fogantatott végrehajtás ujján felülfoglalt és 800 kor.-ára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 db vörös tarka ökor nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1912. évi V. 441. számú végzése folytán 135 kor. kötelezettség, ennek 1912. évi augusztus hó 29. napjától járó 6% kamatai, egyharmadszázelek vállalták és eddig összesen 35 kor. 65 fillérben bírólag már megállapított költséget és 2 K. 40 fill. ár. kiütési díj erejéig Pusztaterecen leendő megtartására 1913. évi június hó 24. napjának u. o. 3 óraja határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsárórát adó is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény 1913. évi június hó 17-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

1343—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A Salgótarjáni Népbank Rt. végrehajtónak öz. Varga Andrásné és t. végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a kir. bíróság a végrehajtási árverést 232 kor. többé követelés ennek 1911. évi november hó 30. napjától számított 8 százaléka kamatai 69 kor. 60 fill. per és a végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 32 kor. 30 fill. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t.-c. 144. § alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. bíróság területén lévő Kishartyán községben fekvő a kishartyáni 33 sz. tkjvben A + 1 sor, 780 hrsz. bohótkai szőlőnek B. 7. alatt Varga Andrásné szül. Márton Terézia nevének álló

része 4 kor. az u. o. 141 sz. tkjvi A. 12—17, 19, 20, 22—24 sor. 106, 140, 144, 176, 208, 239, 272, 305, 335, 377, 411, 443, 475, 538, 569, 631, 637, 727, 109, 507, hrsz. kispáli Pácás szántó, nagypáli rét, dídlápai szántó, kövölgyi nagyrétek, csáté, nagyméhés rét, kenderföldiek, kis darabok, rétre járó, Hartyánra járó, galya, uffalura járó szántó, rét kispáli, kenderföldieki szántónak B. 12. alatt ugyanannak nevének álló része 236 kor. — az u. o. 229 sz. tkjvi A. 1 sor. 7 hrsz. ház 7. sz. alatt udvar és kertnek B. 3. alatt, ugyanannak nevének álló része 82 kor. az u. o. 166. sz. tkjvi A. 1—2. sor, 588, 649. hrsz. nagydarabokban és Golyában szántónak B. 14. alatt, ugyanannak nevének álló része 55 kor. az u. o. 162 sz. tkjvi A. 1. 1. sor, 95 hrsz. kispáli szántóföldnek B. 12. alatt u. a. nevének álló része 2 kor. az u. o. 163 sz. tkjvi A. 1 sor, 557 hrsz. szántóföld a rétrejárónál B. 13. alatt ugyanannak nevének álló része 12 kor. u. o. 298 sz. tkjvi A + 1 sor. 310 hrsz. dídlápai szántónak B. 1. alatt u. a. nevének álló része 69 kor. az u. o. 299. sz. tkjvi A. + 1 sor 499. hrsz. kenderföldi szántónak B. 2. alatt u. a. nevének álló része 21 kor. az u. o. 63 sz. tkjvi A + 1 sor. 772. hrsz. bohótkai szőlő 24 kor. az u. o. 140. sz. tkjvi A. 1. 1. sor. 55 hrsz. ház. 35 sz. a és udvarnak B. 2. alatt öz. Varga Andrásné szül. Antal Erzsébet nevének álló része 78 kor. az u. o. 166. sz. tkjvi A. 1—2. sor. 588 649. hrsz. nagydarabokban és golyabani szántóföldnek B. 8 és 10 alatt u. a. nevének álló része 164 kor. az u. o. 329 sz. tkjvi A + 1—2. sor. 37, 39, hrsz. kert a beltelekben lakóházzal ingatlanoknak B. 1. alatt u. a. nevének álló része együttesen 158 kor. az u. o. 330 sz. tkjvi A + 1 sor. 36 hrsz. kert a beltelekben-nek B. 1. alatt u. a. nevének álló része 76 kor. az u. o. 213. sz. tkjvi A. 1 sor. 38 hrsz. kert a beltelekben-nek B. 5. alatt u. a. nevének álló része 10 kor. az u. o. 162. sz. tkjvi A. 1 sor. 95 hrsz. kispáli szántóföldnek B. 3. alatt u. a. nevének álló része 6 kor. az u. o. 163. sz. tkjvi A. 1 sor. 557. hrsz. szántóföld a rétrejárónak B. 3. a. u. a. nevének álló része 37 kor. az u. o. 301. sz. tkjvi A. 1. 1. sor. 394 hrsz. rét a nagyréten-nek B. 6. a. u. a. nevének álló része 9 kor. az u. 22. sz. tkjvi A. 1. 3—5, 7, 9—11, 13—16, sor. 127, 146, 165, 227, 392, 323, 364, 423, 454, 486, 526, hrsz. Pácás szántó, nagypáli, kövölgy, csáté, nagyméhés rét, kenderföldiek, kisdarabok szántónak B. 7. és 23. alatt ugyanannak nevének álló része 280 korona megállapított kikiáltási ár mellett elrendeli.

Az árverés megtartására határidőül 1913. június 26. napjának d. e. 10 óráját kishartyán község házához lúzi ki, — mely árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadán alul eladtnak nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlant becsárórának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 43 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333.—81 I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéktépes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek az 1881. évi LX. t.-c. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismernyt átszolgáltatni.

Szécsény 1913. április 4-én.

Kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelűl:

Perényi, kir. tkvezető.

204—1913. vgrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a hgyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 9715. sz. végzése következtében Dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Kohn Lipót starján javára 190 kor. s jár. erejéig 1912. évi nov. hó 23-án fogantatott kielégítési végrehajtás uján lefoglalt és 1000 kor.-ára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör és borjú nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1912. évi V. 457. l. számú végzése folytán 190 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 1. napjától járó 6% kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 84 kor. 98 fillérben bíróság már megállapított költségek és 2 K. 40 fill. ár. kitűzésidőj erejéig Pusztatercsen leendő megtartására 1913. évi június hó 27. napjának d. u. 3. óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatnak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is előrendeltetik.

Szécsény 1913. évi május hó 31-én

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

1673—1913. lkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Vendel István végrehajlatónak Nagy Györgyné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a kir. bíróság a végrehajtási árverést 278 kor. 90 l. tőke követelés ennek 1912. évi december hó 10. napjától számítandó 5 százalék kamatai 64 kor. 70 fill. per és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. LX. t.-c. 144 §. alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. bíróság területén lévő Nógrádmegyer községben fekvő a megyeri 730. sz. tjkvhen A. l. 1—4. sor, 1660/14. 1660/15a, 1660/15c, 1660/16b. hrsz. számú 1120. K. — az u. o. 740 sz. tjkvi A. l. 1/2 sor, 1660/15b, 1660/16a, hrsz. számú B. 4. alatt Nagy Györgyne szül. Imre Anna nevén állott része 1300 kor.-ában megállapított kikiáltási árban előrendeltetik, azzal, hogy ezen árverés a fenti ingatlanokra a 2968—1912 sz. végzéssel Nagy György javára bekebelezett életfogytig tartó hasznou

élvezeti jogot nem érinti, mégis a 730. sz. tjkvi ingatlanra nézve 7360 kor.-ban, a 740. sz. ingatlanra pedig 5020 kor.-ban állapítja meg az előző teherterteleknek kielégítésére szükséges összeget és kimondja, hogy amennyiben az árverési vételár ezen összegeket meg nem haladja az árverés hatálytalan marad s a nyomban megtartandó újabb árverésen a fenti ingatlanok a haszonélvezeti jog fenntartása nélkül fognak eladatni.

Az árverés megtartására határnapul 1913. július 14. napjának d. e. 10 óráját N. Megyer község házához tűzi ki, — mely árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1891. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett arányammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333.—81 l. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy a bánalpengnek az 1881. évi LX. t.-c. 17 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű ellenmennyt átszolgáltatni.

Szécsény 1913. április 26-án.

Kir. járásbíróság, mint tel. kökényvi hatóság.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelét:

Perényi, kir. tkvvezető.

Izléses munkáért többszörösen kitüntette.

ULIP ISTVAN
elővrag terme
LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: élővirágokban.
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó intézele

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltenek.

**Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

A félszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZEGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkölönöb minőségű

ASZBESZTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszárnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

Kerjen árajánlatot.

Képviselő: PRÁGAI ERNŐ fakeskedő, Szécsény.

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebmenő jótállás.

Tessék cégünkre ügyelni.

